

Ο Ελληνισμός και η 25η Μαρτίου¹

Η ημέρα αυτή εξελέγη ν' άρχη των άλλων δι' ημάς τους Έλληνας. Κατά την ημέραν ταύτην ο θεόπεμπτος άγγελος ελάλησε προς την Θεομήτορα το «Χαίρε». Πόσοι ενιαυτοί παρήλθον έκτοτε και του θεορρήμονος αγγέλου η προσκύνησις εξακολουθεί ν' αντηχή εις τους αιώνας, ως η η γλυκυτέρα των ωδών. Η Θεία προσταγή εξετελέσθη, το θεμέλιον της σωτηρίας του ανθρώπου ετέθη και ο θεός Μεσσίας ενεσαρκώθη. Αλλά και ως εθνική επέτειος η 25η Μαρτίου είναι απείρως ιερά δια τους Πανέλληνας, αφού κατ' αυτήν ερρίφθη το σύνθημα του αγώνος της Εθνεγερσίας. Διττή λοιπόν η χαρά δι' αυτήν, τόσον δια το κοσμοσωτήριον άγγελμα, όσον και δια την Εθνικήν Παλιγγενεσίαν.

Σήμερον, εν τούτοις, τα ιερά σαλπίσματα της Μεγάλης Επετείου δεν αντηχούν ελεύθερα και χαρμόσυνα ανά την Ελληνικήν γην. Νεοβάρβαροι πατούν τον πόδα επ' αυτής και σκότος καλύπτει τους αίθριους ουρανούς της. Εις την χώραν, όπου εγεννήθη ο πολιτισμός, όπου εκαλλιεργήθη η σοφία και ήκμασαν τα γράμματα και αι τέχναι, μόνον στεναγμοί και γόοι ακούονται. Η ψυχή όμως κάθε Έλληνος αποβαίνει μυστικός ναός σήμερον και μέσα από εκεί ο μυστικός πόθος της απολυτρώσεως προς τον θρόνον του Επουρανίου...

Συμπληρούται ο 17ος μήν, αφ' ης ημέρας σατανική θρυαλλίς μετέδωκε τας φλόγας του πολέμου και εις την ιεράν γην της Ελλάδος. Τρεις κακούργοι επέπεσαν απροκλήτως ο εις κατόπιν του άλλου, επέσαν ως αιμοδιψή θηρία με όλα τα σύγχρονα καταστρεπτικά μέσα εναντίον του μικρού μεν εις πληθυσμόν, αλλά μεγάλου εις ψυχίν και πανενδόξου δια την εκπολιτιστικήν αποστολήν του Ελληνικού Έθνους, δια να καταλύσουν την ελευθερίαν του και επιτύχουν δι' όλων των ατιμιών την εξόντωσίν του. Αλλ' ο Ελληνικός λαός παρ' όλας τας θηριώδεις κακώσεις, εις τας οποίας υποβάλλεται υπό των διεθνών εγκληματιών, δεν υποκύπτει, δεν υποτάσσεται. Ενθυμείται το ηρωϊκόν τραγούδι του Ρήγα «Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή» και εγκαρτερεί.

Και η ημέρα της απελευθερώσεως υποφώσκει. Η Νέμεσις ετοιμάζει το μαστίγιον της και η διέλευσις του άρματος της νίκης δεν θα βραδύνη να ανεγείρη τους καταπιεζομένους λαούς. Ήδη τα μαύρα νέφη αρχίζουν να διαλύονται και εις τα φωτεινά διαστήματα των ουρανών διακρίνεται το σημείον του σταυρού. «Εν τούτω νίκα!» Η πίστις επί την Θεϊαν Δύναμιν και Ευδοκίαν χαλυβδώνει τα νεύρα των προσωρινώς δουλωθέντων, τονώνει τας ψυχάς και εμπνέει και καθοδηγεί εις τον αγώνα της απελευθερώσεως.

Εν μέσω της τρομεράς πολεμικής δυσέλλης ο Ελληνισμός είναι έτοιμος, δια να χαράξη νέας επικάς σελίδας. Συνεχίζει τον αγώνα της ελευθερίας και έχει πεποίθησιν, ότι θα υψωθή και πάλιν και θα ζήση ως καρδιά του κόσμου και αφετηρία των αρτηριών της πνευματικής και ηδικής αναπτύξεως των λαών.

¹ Άρθρο του δρα Γεώργιου Κυριακού, ιατρού, από τη Χρυσίδα Κυθρέας που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *Ελευθερία*, 24.3.1942